

[Finansministeren]

for lønmodtagerne, at de bliver anvendt til voksen- og efteruddannelse, end at de var blevet anvendt til de traditionelle ferieformål.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi i en situation, hvor vi desværre ikke kom igennem med vores aktiveringsbestræbelser med udgangspunkt i Zeuthenrapporten, er meget glade for, at vi kunne indgå en aftale om, at vi i en række områder laver et egentligt forsøg med udgangspunkt i Zeuthenudvalgets forslag til en ny aktiveringsindsats for de ledige, og at vi har aftalt, at vi i forbindelse med bevillingerne til arbejdsformidlingen skal forsøge at indbygge noget af det, der så smukt hedder incitamentstrukturer, som belønner de regioner, der øger andelen af private arbejdstilbud, og/eller de regioner, der i forvejen har gjort en ekstra indsats for at få flere i private arbejdstilbud.

Vi er meget glade for det forslag, som vi har aftalt, om forenkling af udbetalingsreglerne for de midler, der i sin tid blev indefrosset i Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Vi synes, det er en vældig fordel, at det nu bliver sådan, at langt de fleste, der er over 60 år, nu kan få frigjort deres LD-midler.

Alt i alt indeholder forslaget til finanslov, som det foreligger, når ændringsforslagene bliver vedtaget, en lang række af de forslag, regeringen oprindeligt havde med i åbningstalen og i finanslovsforslaget, samt en række nye forslag, som vi også fra regeringens side er vældig godt tilfredse med; jeg har sådan set kun nævnt nogle få af dem, men der er mange flere.

Jeg synes, at det er rart, at Socialdemokratiet er lige så glad for dette finanslovsforslag, som regeringen er, og grunden til, at vi kunne indgå et hurtigt forlig, var vel også, at det i situationen var en god og fornuftig løsning, vi fandt frem til.

Jeg skal ikke sige meget til de andre ordførere, men blot konstatere, at både hr. Jes Lunde og hr. Kim Behnke talte om at være smidt ud af forhandlingerne. Jeg synes ikke, det er det rigtige udtryk. Det, der skete, var, at vi fra regeringens side på et tidspunkt vurderede, at muligheden for at nå et hurtigt resultat ville være til stede, hvis de seks partier, som endte med at lave aftalen, satte sig sammen, fordi tiden nu var moden til det. Det blev besluttet om mandagen, og natten mellem onsdag og torsdag var forliget i hus, så det viste sig at være en korrekt vurdering. Men der lå ikke i det, at vi

ikke havde været glade for det samarbejde, der havde været både med SF og Fremskridtspartiet frem til det tidspunkt, og da vi valgte at koncentrere forhandlingerne til de seks partier, kunne vi ikke vide, om det lykkedes. Derfor sagde jeg både til SF's forhandlere og til Fremskridtspartiets forhandlere, da vi om tirsdagen holdt møde, at jeg ikke ville afvise, at det kunne gå sådan, at vi vendte tilbage til dem igen. Jeg håbede det ikke, for jeg håbede, at de seks partier ville nå et hurtigt resultat, men det var altså ikke udelukket, at det kunne ske.

Men beslutningen om at gå sammen med de seks partier gav altså et hurtigt resultat, og jeg tror, hr. Bilgrav-Nielsen havde ret, da han sagde, at det hurtige resultat skyldtes, at de seks partier ønskede at vise den undrende omverden, at man kan regne med dansk økonomi. Der er beslutningsvilje i det danske Folketing, vilje til at gennemføre en ansvarlig økonomisk politik og vilje til at gennemføre en ansvarlig finanspolitik, der understøtter den faste kronkurs, som vi nu i 10 år har ført i Danmark, og som finanspolitikken er en afgørende forudsætning for. Jeg tror, at det var den vilje, der blev vist, der gav anledning til det hurtige resultat, og at det var vigtigt for det hurtige resultat, at vi var seks partier, der på det tidspunkt valgte at sætte os sammen.

Ordførerne har, med rette synes jeg, takket embedsmændene i Finansministeriet og i Finansudvalgets Sekretariat. Jeg tror, at jeg vil vente med min tilsvarende tak til i morgen, hvor jeg plejer at komme med den, fordi vi altså først lige skal igennem afstemningerne, og der er stadig væk et døgn til, og vi kan være sikre på, at den er egentlig velbegrundet, og at vi er helt færdige, men jeg kan godt forstå den foreløbige tak, som en række ordførere har bragt til embedsmændene de to steder, fordi de som sædvanlig har været meget effektive.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Jytte Andersen, som ved en fejltagelse ikke fik ordet uden for ordførerrækken, før finansministeren fik ordet.

Jytte Andersen: (S):

Hvis jeg nu havde haft tendens til at blive fornærmet, var jeg blevet fornærmet, men det har jeg ikke.

Arbejdsmarkedets verden og uddannelsens verden har en meget god grund til at glæde sig